

in seruos, sed & in quoscunque catachysmata A iaciebantur, vnde boni aliquid sperari poterat, vt esset eiusmodi fusio, velut quoddam bonum omen. Vergilius. Tibi ducitur vxor, sparge marite nuces. Gu. Pendet hic genitiuus à προpositiōne cum verbo iuncta. χιῶ κτ' ἑὺ λαβοῦσα, accipiens de canistro, calathō vel sacculo.

Σχόλια. Εμοῦ γδ] πιθανῶς ἵνα μὴ ἐν φανερῷ καταχίη τὰ τραγῆμαλα, διὸ καὶ ὑπερέει.

GERARDVS. Πρώτιστα, primūm, per me scilicet, ac nullo duce, propterea subiungit & B βλεψαντος, alioqui certum est antea eum illuc ingressum, & olim vidisse, prius quàm à Ioue excatus esset. ὡσπερ νόμος. I. κελύει, aut aliud quiddam tale. ἔπειτα, postea quàm domum ingressi fuerimus. φόρτον, onus, prementem multitudinem qua ἀντινήμα etiam Chremyli pauld antè lædere dicebatur. vel φόρτον accipe, cum Græco interprete, φορτικὸν γέλωτα, risum effusum & C oliosum, quem ederet sublequens hominum colluuiis, si in Plutum nuces spargi videret. δι. δασυάλω Aristophanes διδασυάλους vocat comicos quosdam, simūlque eos infectatur, quod illi aurā populariῶ captandæ gratia, antè quàm fabula cepisset agi, in coronam spectatorum bellaria profundebant, vnde fiebat, vt hinc vulgus illectum, fauore prosequeretur, quod alioqui e-

rat ineptissimum. Nolo (inquit Plutus) exemplo huiusmodi διδασυάλων, proiectis ante tuas ædes catachysmatis, risum hic cieri & cachinnos, dum alij super alios corruent, & non sine inani vociferatione, atque contentione, ob rem nihili, ad manus deueniant. προβαλόντι, respicit διδασυάλω. ἐπαναγκάζειν cogere, quoniam res suapte natura, & per se, id est, si ratio haberetur scripti & argumenti, digna potius esset quæ exhiberetur, atque exploderetur: quare risus hic quodammodo est coactus. ὡς δέ. Cum mulier dixisset, domum referenda esse bellaria, in turba, qua Plutum sequebatur, aderat vir quidam, non de vicinia Chremyli, sed ξένικος, id est, peregrinus & mulieri ignotus, qui vel quod esuriret, vel vt risum excitaret, manibus in tragemata porrectis, aliquam partem auidè sibi arrepturus fuit, si non cauisset mulier: ob hoc itaque eum accusat, & vt helluonem importunum Pluto accusandum demonstrat. ἀνίστατο, exurrexit, corpus promouit, vt bellaria pertingeret. Interea Plutus & Chremylus cum suis domum ingrediuntur, reliqua turba se subducente. Chorus in profcenio restat, qui spectatores tripudio & carmine tantisper erigit, dum Carion domo Chremyli egrediatur, summam illius opulentiam cunctis palàm facturus.

Πλ. Ενδὸν γε τῶρα πῶ ἐσίαν ὡσπερ νόμος.
Επειτα καὶ τὸ φόρτον ἐκφύγοιμι αὐ.
Οὐ γδ ὑπερέει ὅτι τὰ διδασυάλω,
Ιχάδα καὶ τραγῆλια τοῖς θεωμήτοισι
Προβαλόντι, ἔπι τούτοις ἐπαναγκάζειν γελᾶν.
Γυ. Εἰ πάνυ λέγεις, ὡς ἢ ξένικος ἔτοσι,
Ανίστατ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰχάδας.

D P L. Intus apud focum, uti fieri lex patria iubet.
Sic nanque turba onerosa hac liberabimur.
Neque enim decet Poetam comicam, nuces
Et bellaria proicere spectatoribus:
Vt sic auram popularem & plausum captites.
M V. Bene admodum dicis. nam hic Peregrinus
modo
Ira me irruebat, quasi rapturus caricas.

Σχόλια. Παρά πῶ ἐσίαν.] πρὸς τὸ ἔθος ὅτι τῶρα πῶ ἐσίαν ἐποιοῦν τὰ καταχύσματα. Επειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμι αὐ.] πρὸς τὸν φορτικὸν γέλωτα ἵνα μὴ γελᾶσθαι αὐ. Οὐ γδ ὑπερέει.] ἔμφασίς τ' ἀεισοφανείας προσώπου, ὃ ἢ λόγος πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς διασυρμόν. οὐ δὲ τὸν αὐτῆς ὀβολόν, ἔπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἐαυτοῦς ἐπάγειν, καὶ ἐν τοῖς Σφηξί ἢ ἔσειμύ-

E νελο ὅτι ἐκείσιν παρ' αὐτῶν κόρυα ἐν φορμίδος φαίνετο μὲν τοῖς τοιούτοις ἔχει τῆς χορηγῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῆς τῆς διδασυάλων, ὡς ἢ Ἐρατοδότης ὑποσημαίνει. Ὡς ἢ ξένικος.] ὅτι πένης ἡ καὶ κωμωδεῖται ὡς τὰ ὄψα ἀρπάζων, καὶ λίχνος. Ἰνὲς ἢ καὶ στρατηγὸν φασιν αὐτόν.
B I S E T V S. ξένικος] ἀνδρὸς ὄνομα κύριον προσεποροξίωται πρὸς θεῶσολω τ' ὑπερέει ξένικος.

X O P O Y.

C H O R I.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Συλωή θεστήτη.

ACTVS III. SCENA I.

Τεῖμετεσι Ιαμβικοί.

Senarij.

X A P I O N.

C A R I O.

B I S E T V S. Καεῖων ἐκ τ' οἰκίας ἐξελθὼν πῶ ἀφ' ἡδὸν τοῦ δεσπότητος εὐπορείαν, καὶ πάντων ἀφθο-

σίαν μὲν πλείσσης χαρᾶς, καὶ κόμπου πᾶσι δὲ πλείων ἐξαγγέλλει.

Ως ἡδὸν ὑπερέει τῆν ὄνδρες ἐς' ἄδω μόνως,
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.

Q Vanta est voluptas, ὃ viri, ditescere,
Ei praesertim, qui domo nihil extulit:

Σχόλια. Ὡς ἡδὸν ὑπερέει τῆν ὄνδρες.] εἰδήσεις συστηματικῆς περὶ ὁμοίων κβ. ὡν Ἰελευταῖος, ἐνδον μένειν ἡδ. ἐδ. αἰνε γδ τὰ ἐλξάρά μου. ὅτι τὰ τέλει

ἡδὲ γράφος, ἐχέλω κἀντὸ μὲν τ' ἀπείδον τ' παρόντος συστήματος κομμάτιόν τι θείναι χορῶ, ἀρχὴ ἀνδύσας ὃ Χρεμύλος ἐξέλθοι. ὃ ἵκανόν ἐπὶ τὸν κερπὸν λογισαμένους